



PAZAR ve ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR
Halk hizmetinde siyasi mizah gazetesi
YIL: 1 — SAYI: 3 30 NİSAN 1950 PAZAR
DARE: Çemberlitaş, Cami Sok. No. 59 - İstanbul. Telefon: 21131
Dizildiği ve Basıldığı yer: Osmanbey Matbaası
FIYATI 10 KURUŞ
Kurucusu: **AZİZ NESİN**
Sahibi ve bu sayıda yazı işlerini fillen idare eden:
MEFKÜR DEMİRAY
Abone: Yıllığı 900. Altı aylığı: 450. Üç aylığı 240 kuruştur

Medet!

N. Vary
tarafından
TUSTAV'a
bağışlanmıştır

MARKOPAŞA, MERHUMPAŞA, MALÜMPAŞA, ALİBABA YEDİSEKİZ HASANPAŞA, ÖKÜZ MEHMET PAŞA gazetelerinin devamıdır.

Millet Kandırılıyor

Halk, balon gibi boş, renkli filmler, belden aşağı resimli mecmualarla, her hafta yirmi otuz bin insanı çeken futbol, boks maçları ile oyalanıp, heyecanı istismar ediliyor. Tam bir Amerikan propagandası ile, dikkati eidi ve gerçek konulardan uzaklaştırılıp, boş ve yavan şeylerle uğraştırılıyor.

Daima umumi efkâr önüne, oyalanacağı bir mesele çıkarılıyor. Şimdi de bir «Seçim Meselesi» çıkarıldı. Halk aylardanberi, güya çok demokratik olduğu söylenen Yeni Seçim kanunu ile oyalandı. Ve halka şu fikir verildi ki; iyi bir seçim kanunu ile, bütün işler düzelecektir.

İyi bir seçim kanunu ve iyi bir seçim, demokrasive giden bir visittir. Fakat halkın saadeti için bir gaye değildir. Bu seçim kanunu ile ve bu seçimde, ne işçi geçim sıkıntısından kurtulur, ne dar gelirlinin eline beş kuruş daha fazla geçer. ne topraksız köylü bir kârı toprağa kavuşur. Bütün bu yeni gösterişler, halkın önüne oyalanacak yeni bir konu atıyor, onu avutmak, ovalamak uyutmak içindir.

Seçime giren hanzi partinin programı, halkın bu derdlerine deva olacak gibidir. İnsanları putlaştırıyalmı diyen muhalif partiler de, bu seçimde karsımıza. İvi bir programla değil, bir takım eskimis, köhneleşmiş fersüde söhretlerin nesine takılarak çıkıyorlar. Halk bu defa da, bu kuru ve vavan şöhretlerle kandırılıyor.

Büyük makamlarda yer alıp şimdi kızığa çekilenler, emeklive avrılmış generaller, icl gecmiş, çekirdeği sallanan söhretler, iktidar partisinde yer almamış olanlar, bütün bunlar muhalif parti aday listelerinde yer almışlar. Böylelerine sorabiliriz:

— Efendiler, şimdive kaçar aklınız nerde idi? Bütün bu işler şimdi mi bozuldu?

İktidar Partisine gelince; da bu seçimlerde safra atmak zorunda kalmıştır.

İbrahim Avrasını gibi, Ekrem Oran gibilerini kapı dışarı etmekle iş bitmez!!

Kısacası halk, bir kere daha oyalanmaktadır.

Ya hoy hoy goy goy caanım! C. H. P. goygoyculuğa çıktı



Partilerimiz bu seçim sırasında "oy avcılığı" na çıkmış bulunuyorlar. Ve ilk defa sahiden halka şirin gözükmek için, neler neler yapıyorlar.. Meselâ; Halk Partisi hükümeti türbeleri açıyor.. Eğer türbelerin açık kalması doğru idiyse, neden kapattınız?

Yine C.H.P., okullara din dersleri koydu, halbuki levvelce kaldıran yine o değil mi idi?. Kısacası; şu Halk Partisi: ne Muhammede, ne İsa'ya yâr olabildi!..

Aşağıdaki yazıda, C.H.P. nin oy toplamak için nasıl goygoyculuk yaptığını okuyacaksınız!

Uzaktan bulut halinde bir kalabalık görüldü. Bu kalabalıktan uğultu halinde bir ses yükseliyordu. Kimler olduklarını ne dediklerini duymak için yaklaştım. Bir sürü cüppeli, külâhli, poturlu adamdı bunlar... Ayaklarında çedik papuç, galoş vardı. Cüppelerinin yakalarında Halk Partisinin altı oklu rozetlerini görünce şaşırđım.

En öndeki sakallıya yaklaştım. Daha bir şey sormama zaman kalmadan, elini göğsüne koyup:

— HUUU erenler, dedi..

Kalabalık, bir büyük kapı önüne gelmişti. Hep bir ağızdan bağırmağa başladılar:

«Parti, parti celil-uc-cebbar, şaribülleyli vennehar, iste geldi ilkbahar, ha Şemsüddin ha Celâl Bayar, birdir, tektir, dümtektir, hepyektir, şeşi yektir, pirân, mürşidân, aşkân, iki han bir dükkân, bir de kırık ceme-kân, parti ehli ervahına hu diyelim, huuu... Bilecümle partilinin necat, saadet ve selâmetine, pirler, erenler, üçler, yediler, kırk-

lar, göcenler, geçenler, var olsun bizi seçenler, içenler demine devranına, katıldık parti kervanına, hu diyelim huuu...»

Bu olanlara, duyduklarıma şaşırılmıştım.

— Affedersiniz, kimsiniz siz?.

En öndeki adam eliyle sakalını çekip çıkardı, o zaman tanıdım, Şemsüddin Günaltay Efendi Hazretleri idü..

— Nedir bu haliniz? diye sordum.

— Rey topluyoruz, ne yapalım sakal taktık, dedi.

Onlar hep bir ağızdan bağırırken, arkadan mehter çalıyor ve gülbank çekiliyordu.

Şemsüddin Efendi Hazretlerinin arkasından Nihat Erim ve öbürleri geliyordu. Goygoycular, kapı kapı dolaşıyorlardı. Yine bir gulgule başladı:

«Kan, kalem kan, kılıcı ka... si uryan, ciğeri püryan, Ka... Keşşyan, cümlemiz seçim yoluna revân, yarana ihvan, koltuk görülür ayân beyân, gazabımız muhaliflere ziyan, hu diyelim huuu... Yuf çekelim,

yuuuuf...»

Ben aralarından ayrılırken, onlar hâlâ avaz avaz goygoy mersiyesi söylüyorlardı:

«Partimize şimdi olan işlere Gökte melek, yerde her can

ağladı.
Gelin görün muhalifin halini
Bağladılar iktidarın kolunu
Nerden bulsak, şimdi koltuk yolunu
Ya hoy hoy, goy goy caanım,
Ver oy oy ver oy caanım..

Yerden yere, ilden ile göçtüler
Nice nice vartaları aştlar
Seçim için hepsi şehid düştüler,
Ya hoy hoy, goy goy caanım,
Ver oy oy ver oy caanım..

NOT — Goygoycuların söylediği (Ya hoy goy goy caanım) tekerlemesinin aslı, (Ya Hayyülkayyum) dur, Yobazlar onu boza boza bu hale getirmişlerdir.



Bir genç ve ciğer meselesi



İki gün evvel birisi telefon etti:

«— O (!) Aziz Nesin orda mı?..»

Matbaa Müdürü cevap veriyor:

— Ne istiyorsunuz?.

«— Ona söyleyin, millî şairle alay etmesini ona gösteririm!

Vallahi onun ciğerlerini sökeceğim, haber verin!..»

— Evvelâ kimsiniz, kiminle konuşuyorsunuz?.

«— Bir genç...»

Çaaat... telefon kapanıyor!

Bu telefon haberini bana ilettikleri zaman, şöyle elimi şakağıma koyup, bir düşündüm: «Genç..» kim?. Millî şair kim? Ona hakaret eden kim?!

Gençliğe saygımız, sevgimiz var, amennâ —isterse olmasın!— Ancak, bu «genç» in ne dediği anlaşılmıyor!. Gençlik, kafakâğındaki doğum tarihinden anlaşılmaz. Genç; yeni, ileri ve ileri atılışlar için didinen adam demektir!. Böyle adam da, okur ve okuduğunu anlar. Bir espriyi anlamak, espri yapmaktan daha büyük zekâ ister. Her halde, kendisini telefonda «Genç..» diye tanıtan Hazret(!), meselâ bir Şemseddin Günaltay'dan daha genç olmasa gerek!..

Eğer maksadı, ikinci sayımızda çıkan bir karikatürün lejandı ise, Hazret bunda yanılıyor! Biz, o karikatürde Mehmed Akif'i yemedik. Onun dili ile, bugün "memlekette hürriyet var. demok-rasi var!" diyip, beri taraftan açtıktan yahut el altından baskı yapanları yerdik!.. Lâf anlıyan beri gelsin.. Efendi, vur fakat dinle!.

Bereket versin ki, böyleleri gerçek gençliğin arasında deveye kulak kalıyor.

Şu sökülecek ciğer işine gelince... A beyim, bir zamanlar —hatırlatsınız— Musso'nin de, Yunan halkının ciğerlerini sökecekti!. Bu kasaplık, bu ciğercilik ondan size mi miras kaldı? Yalnız, size bir iyilik olsun diye hatırlatayım: benim ciğerim pek öyle sahibinin de işine yarar takımından değil, sizi doyuracağını zannetmem. Bir fırsatını bulsam; hem siz, hem beni memnun edecek bir yenisini alacağım!..

Ciğerimi mutlaka sökmeğe karar verdinizse, hiç olmazsa bu işi, ciğeri melelik etmeyenler yapmasın bar!..

4. Sayımız Çarşambaya çıkıyor

GELECEK SAYIDA NELER VAR:

- * BÜYÜK İDDIALI GÜREŞ (Fuat Köprülü — Şemsüddin Günaltay arasında)
- * NİHAT ERİMİN ŞAL KUŞANMA TÖRENİ.
- * NİĞDE VALİSİ İLE RÖPORTAJ

Çocuklara Masallar

Memur olan keçi

Aşağıda okuyacağınız hikâyeyi, bir müfettiş dostum anıattı. Onun ağzından ben de size anlatıyorum:

Tekirdağ'na teftişe gitmiştim. Bir de baktım ki, çarşıda pazar da ne kadar terazi, kantar varsa hepsi de bozuk, hiç birinin kontrolü yapılmamış. Elektrik saatleri munurlenmemiş. Hülâsa berbat... Valiye çıktım, o zaman Tekirdağ Valisi Sakıp Bey İçişleri Bakanı da Faik Öztrak.. Valiye, bütün bozuklukları anlattıktan sonra, bu işle alâkadar olması lâzım gelen memuru şikâyet ettim. Sakıp Bey, şöyle cevap verdi.

— Şurada tekaüd olmama altı ay kaldı. O memuru çağırıp her kesin içinde paylasam kalbi kırılacak. Yalnızken çağırıp söylesem, ihtiyarım, ileri geri lâf edecek, benim kalbim kırılacak. Bak sana bir vak'a anlatayım da dinle:

Geçen sene Dahiliye Vekili Faik Öztrak gelmişti. Seçim bölgesi olan Hayrebolu'ya gidiyorduk. Yolda otomobilimizin önüne bir sürü çıktı. Otomobil durmağa mecbur oldu. Çoban, keçi sürüsünü bir türlü dağıtmıyordu. Sürü içinde bir teke, durmadan bir keçiden öbürüne aşıyordu. Bu azgın teke ile çoban da başa çıkamıyor, biz de bu manzarayı hayran hayran seyrediyorduk.

Tekeyi takdir eden Vali:
— Bu tekeyi alıp, damızlık için Vilâyet Aygır Deposuna götürün dedi.

Çobanı çağırıp istedik. Tekesini vermek istemiyordu. Nihayet yirmi liraya zor razı ettik, tekeyi alıp Vilâyet Aygır Deposuna getirdik.

ESKİ SAYILARIMIZ
Geçmiş sayılarımızı 10 kuruşluk posta pulu karşılığında idarehanemizden isterseniz, adresinize gönderilir.

Ertesi günü Dahiliye Vekili, tekeyi görmek istedi. Beraber aygır deposuna gittik. Fakat teke sanki dünkü teke değildi. Önünden kırta kırta, nazlı nazlı keçiler geçiyor, başını çevirip bakmıyordu bile..

Faik Öztrak, çobanı çağırıp:
— Niye değiştirdin bu tekeyi? diye çıkıştı.

Çoban, yemin billâh değiştirmediyini, isterse beş lira fazla verip tekeyi geri alacağını söyledi.

Faik Öztrak, fena halde üzülüyordu. Ziraat Müdürünü çağırıp, tekenin bu iktidar(!)sızlığının sebebini sordu. Ziraat Müdürü cevap veremedi.

Bana sordu:
— Vallahi beyim, dedim, ben baytarlıktan, hayvancılıktan anlamam.

kiye âmirisin, sen bilmezsen,
— Sen mahallin en büyük Mükiye âmirisin, sen bilmezsen kim bilecek?.

Diye fazla ısrar edince, dayanamadım, şu cevabı verdim:

— Beyefendi, bu teke, sürüsünün içinde iken sere serpe dolaşıyordu. İstedığı gibi otluyor, istediği gibi keçilere atlıyordu. Halbuki biz onu sürüsünden ayırıp, depoya getirdik, Hayvan yoklamasına aldık. Deftere kaydettik. Aynıyat Talimatnamesi gereğince günlük istihkak olarak ona yarım kilo yulaf veriyoruz. Yani bizim teke bareme ahndı!..

Akıllı teke, haftada bir keçiye de atlasa, günde beş keçiye de atlasa yine baremdeki derecesinden bir avuç fazla yulaf yiyemeyecek!.

Vali Sakıp Bey bu hikâyeyi anlattıktan sonra:

— Senin şikâyet ettiğin memur da bareme dahildir!
Dedi..

Af ne zaman yapılacaktır?

AF NE ZAMAN OLACAK?

Fransa'da 1939 yılından bu yana, on bir defa af ilân edildi. Yunanistan harpten bu yana yedi umumî af ilân etti. İtalya İran hattâ, hattâ Faşizmin son artığı İspanya bile af ilân etti.

Türk Hükümetleri, ON YEDİ YILDIR af yapmadılar... Üstelik, gazeteler de hükümet makamları ile birlikte; «Ha bugün, ha yarın af olacak!» diye dört yıldanberi, binlerce insanı oyaladılar, kandırdılar, mahkûmla-

rı bir kere daha mahkûm ettiler.

Af büyüklüğün şanıdır. Af da küçüklere değil, büyük-

lere yakışır harekettir. Şimdi herkes ne zaman af ilân edilecek diye merak ediyor. Biz de aynı merakla büyük adamlarımıza affın ne zaman yapılacağını sorduk. Aldığımız cevapları bildiriyoruz:

NECMEDİN SADAK'ın CEVABI

Üç ay sonra evliliğinin dördüncü yıl dönümü şerefine Umumî af ilân edilmesi uygun-

dur.

İSMAIL RÜŞTÜ AKSAL'ın CEVABI

Af tarihi, ilk çocuğumun doğum gününe rastlaması en demokratik harekettir.

DÜMBÜLLÜ İSMAIL'ın CEVABI

Bir kaç ay sonra, san'at hayatımın 30 ncu yılı münasebetile jübilem yapılacak. Affı da jübilemin şerefine yapmalı..

Şemsiddin Günaltay'ın Cevabı

En âdil af tarihi, torunumun dış çıkarması şerefine, altı ay sonra yapılmalıdır.

«MEDET!» in CEVABI

Yakında Halk Partisi hükümetinin değiştiğini gördüğümüz zaman...

BEYNELMİLEL EVLÂT!

Halk Partisi, seçim yaklaşıkça propagandaya da hız verdi. Geçen gün, Bakırköy Halk Partisi binasından hoparlörle, Hüseyin Cahid'in Ulus'da çıkan bir baş makalesini okuyorlardı. Spiker, Hüseyin Cahid'i şöyle takdim etti:

«— Memleketimizin beynelmilel evlâdı Hüseyin Cahid'in Ulus'taki başmakaalesi...

Doğrusu bu «Beynelmîlel evlâd»ı anlıyamadık. Biz, Hüseyin Cahid'i Türk evlâdı biliyoruz..

ADALET HUZURSUZLUĞU

Yargıtay Başkanı Halil Özyürük, daha vazifesi başından çekilmeden adaylığını koydu. Niçin Demokrat Partiye girdiğini açıklarken; «memlekette Adalet huzursuzluğu olduğunu söylüyor.

Maşallah, hele şükür, Adalet mekanizmasının en başında bulunan Hazret nihayet bunu anlayabildi! Bu yaşta bu zekâ, akıllara sezâ! Bu öyle acı bir itiraf ki, kendisi de yıllarca, o huzursuzluk olduğunu itiraf ettiği adâletin en büyük hâkimliğini yaptı.

Anlaşıldı, bu adamlara hakikatî söyletmek için, onları birdenbire ihtiyarlayacak bir makine keşfetmeli.. Zavallıların aklına başına geliyor ama... ne yazık ki, ömürleri vefa etmiyor!!



**Olsan da bir ~
Olmasan da bir**

Altın sanmıştık, sen kalay çıktın,
Kalay olsan da bir, olmasan da bir...
Kim emir verdi de, sen aday çıktın?..
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Muhâlif olmuşsun yetmiş yaşında,
Ava! mı var sandın senin karşında?..
Geç beyim, kalmamış aklın başında,
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Han, hamam yaptırıp doldurdun cebini,
Ammâ delindi bak geminin dibini..
Şimdi düşünürsün dut yemiş gibi,
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Emniyet Müdürü şu Ahmet Demir,
Su dökmez Partiden almazsa emir
Böyle yapırsa seçim, ne denir?..
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Yutmuyoruz maval, bize anlatma!
Bu gülünç nutkunla bizi çatlatma
Bunca yıldır attın, yetişir atma,
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Her gece Karpıç'de oldun küfelik,
Biliriz, ciğerin etmez metelik..
Hem kelsin hem fodu! bir de üstelik,
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Basın hürriyeti!! Söz câiz değil,
Bire yüz aldınız, hak fâiz değil..
Dünya güler size, yalnız biz değil!
Aday olsan da bir, olmasan da bir!..

Vergiye algıya sattık öküzü,
O kambur feleğin kör olsun gözü..
Tut dilini AZİZ, kısa kes sözü,
Aday olsanda bir, olmasan da bir!..



Gidiş geliş düzenlemekle görevli olan belediye memuru uzaktan görününce, halkın aldığı manzaranın resmidir.

Geçmiş zaman olur ki, dayatı metelik etmez

ŞANLI TRAF YARALARI

(On Beşinci Lui) nin oğlu ve (On Altıncı Lui) nin babası olan prens (Lui), bir gün ilk defa traf olduğu bir berberin eli titrediğini görmüş, adamcağıza acımış, cesaret vermek için şöyle söylemiş:

— Korkma, yüzüm yaralansa da ehemmiyeti yok! Senin ustra yaraların, benim şerefimi artırır.. Çünkü; dalkavukların o yaraları traf masasında değil, düşman karşısında aldığımından bahsedeceklerdir!

KÖRLÜK ve TOPALLIK MODALARI!

Büyük İskender'in babası Kiral «Filip», bir muharebe, bir gözünü kayıp edince, bütün dalkavukları birer birer gözlerini bağlamışlar ve daha sonra Kiral başka bir muharebede bacağından yaralandı, bütün nedimleri hep birden topallamağa başlamışlardır...

EĞRİ BAŞLAR

(Büyük İskender) in başı eğri idi; daima sol omuzuna doğru eğdi. Bu hal onda anadan doğma bir kusurdu. Fakat dalkavukları, onun bu kusurunu bütün insanlarda bulunan umumî ve tabii bir hal gibi göstermek isterler ve tıpkı Efendileri gibi, kendileri de başlarını hep sol omuzlarına doğru eğerdiler...

